

Babək Qurbanov
Prof. Dr.

MÜASİR GERÇƏKLƏRİMİZ ŞAİR GÖZÜ İLƏ

(əvvəli ötən sayımızda)

Başımıza getirilmiş tarixi haqsızlıqlar və fəlakətlər şairin "Vur nəştəri" şeirində də bir daha diqqətə yönəldilir, dünya ictimaiyyəti bu hadisələrdən xəbərdar olmağa çağırır, onlar haqda susmamağa, onlara qarşı biganə qalmamağa çağırır və:

Dünya susur neçə ildir, qulağı kar, gözləri kor,
Yoxsa mənim qismətim bu, duzu yoxdur çörəyimin.
Ya da qapı qonşularım haqqı danan qansız, nankor,
Nəmərd kimi nişan aldı ortasından kürəyimi.

- deyir.

"Yerin olsa" şeirində keçici olmayan, əksinə əbədi olan, xalqın istək-arzularını ifadə edə bilən dəyərlərə böyük önəm verir, öz xoş arzularını misralarına düzə bilir və qeyd edir ki, insan sağ ikən milləti üçün faydalı əməllərlə yaşaya bilməlidir ki, yaddaşlarda qala bilsin:

**Can sağ ikən bir imdada yetişəm,
Yaralara sarğı olsam, ya məlhəm.
Kor çibani nəştər kimi dəşərsəm,
Könüllərdə yerim olsa, deyirəm.**

- fikrini davam etdirərək bir daha yenə də yuxarıda söylənən fikri ifadə edərək və:

**Mən öləndə nə yas tutun, nə matəm,
Torpaqda yatmıram - ürəklərdəyəm!**

- deməklə bir daha insanın ictimai fəaliyyəti, cismani dəyəri yox, onun ruhunun, ideallarının qalıcı olması, əbədi yaşaya bilməsi fikrini ifadə etmiş olur. Maraqlıdır ki, xalq şairimiz Xəlil Rzaya həsr etdiyi "Zaman keçir" şeirində də bu unudulmaz simanın sağlığında Vətən yolunda, onun azadlığı yolunda apardığı mücadilələri xatırladaraq, bir daha bu qəbildən olan şəxsiyyətlər cismani olaraq bizdən ayrılısalar da əslində xalqın hafizəsində, ruhunda əbədi olaraq yaşamaq haqqı qazanmış olurlar:

Vətən, torpaq, bayraq dedin usanmadan gecə-gündüz.
Sənin kimi mərd şairi hansı ana doğar görən?

- sualını verən şair, daha sonra bir daha xatırladır ki, Ürəklərdə yaşayırsan köç et-sən də bu dünyadan.

Rövşenin tanınmış şair Musa Ələkbərliyə həsr etdiyi "Yalan" adlı şeirində də zamanla bir çox dəyərlərin dəyişməsindən, doğru düşünənlərin susmamasından, yalanın doğruların donuna girə bilməməsindən söz açır. Zamanın dəyişən olması, insanları mənən dəyişdirə bilməsi "Zaman", "Dəyişir İnsan", "Ey Dilim" kimi şeirlərdə də öz bədii ifadə-

sini tapır.

Şairin "Qərib" şeirində də biz Vətən həsrəti ilə yaşayan qürbətdə ömür sürən bir zavallının hiss və həyacanları, tənhalıq qorxusu olduqca poetik bir tərzdə və emosionallıqla ifadə olunmuşdur:

**Yol çəkər hər zaman qəribin gözü,
Qəmi sevincinə qənim kəsilmiş,
Hicranın oduna atılmış özü,
Yoxsa ki, qismətdən əli üzülmüş?**

Rövşən Bəy təbiət problemlərini də unutmur, lakin o bu problemi başqa bir yöndən aydınlaşdırmağa çalışır. Onun "Xəzər", "Qorxma" kimi şeirlərində təbiə-

tə vurulan zərbələr, dənizimizin, çaylarımızın, göllərimizin, meşələrimizin, heyvanat aləminin və s. acı taleyi bir mütəxəssis-alim, şair kimi onu narahat edir, həyəcanlandırır.

Bu cür şeirlərində o, bir vətəndaş kimi ekoloji dünyamıza zərər verən müəssisə və müəssisə rəhbərlərinin cavabdeh olduqlarını gündəmə gətirir, təbiətin xalqımızın bəxş etdiyi neməti olaraq görür:

**Dünyada varmıdır bunun örnəyi,
Daşlarla hasara alına sahil.
Arazda dərdimdir sərhəd dirəyi,
Xəzəri zindana saldı hansı "fil"?
Filin fil hesabı olar, bunu bil!**

Həqiqətən də təbiətlə insanlar arasındakı bu problemlərə deyinnən şair əslində yenə də bu qəbildən olan, namus-qeyrətini, milli mənsubiyyətini itirmiş insanlara xəbərdarlıq səsinə ucaldır ki, vətən torpaqları və təbii sərvətlərimiz kimsəsiz deyil, o xalqın maddi və mənəvi sərvətləri kimi daima xalqın, onun marağını güdən ekoloqların, mütəxəssislərin nəzarəti altında olmalıdır.

Rövşən Xasayoğlunun ikinci şeir kitabını oxuduqdan sonra ondan xoş təəssüratlarla ayrılır və artıq qarşımızda xalqımızı, millətimizi, dinimizi, dilimizi, tariximizi, maddi-mənəvi dəyərlərimizi, zəngin təbiətimizi, insanlarımızı dünyalar qədr sevən bir istedadlı və yetkin vətəndaş-şair görürük, onun sehirli qələmindən bundan sonra da xalqımızın mənəvi tərəqqisinə xidmət edə biləcək əsərlərin meydana gələcəyinə böyük ümidlərlə baxırıq.